

[Orla Møller.]

Yderligere påstås det, at det antal lærerkræfter, som forslaget opererer med, er helt utilstrækkeligt til at gennemføre den anslåede undervisning.

Dernæst er der et punkt, som jeg egentlig ikke forstår hensigten med, men som kan betyde adskilligt. Man fastslår, at den formaliserede studenterundervisning, der skal gives rundt omkring på hospitalerne, kun kan ske efter stillingsopslag og nøje prøvelse af kvalifikationerne, og at en sådan formaliseret studenterundervisning ikke kan ske uden honorering.

Når man dertil føjer, at Den alm. danske Lægeforening erklærer ikke at kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse, er der vel sådan lidt klang af nogle stormklokker bagved, der i hvert fald for mig at se kan gøre det rimeligt, om vi får tid til at kigge nærmere på det i udvalget og får ministerens og ministeriets tanker om, hvad der egentlig ligger i dette.

Jeg mener, at det forslag, vi har arbejdet med, hidtil har haft en meget stærk saglig opbakning. Hvis henvendelsen skulle vise sig at ændre perspektiverne totalt, må vi naturligvis tage en anden stilling til forslaget. Det regner jeg dog ikke med. Vi er i mit parti stadig væk af den opfattelse, at det er rimeligt at få forslaget gennemført hurtigst muligt; men det må være naturligt, at vi får lejlighed til at gennemdrøfte disse påstande fra Den alm. danske Lægeforening noget nærmere i et udvalgsmøde efter denne behandling.

Enggaard: På venstres vegne kan jeg give tilslutning til de to ændringsforslag, som er indeholdt i betænkningen fra folketingsudvalget. Som det fremgik af min ordførertale ved første behandling, har det været venstres tanke, at denne lov skulle omfatte hele landet og ikke alene København, og det ændringsforslag, som er stillet i overensstemmelse med disse tanker, er vi derfor naturligvis tilhængere af.

Jeg skal ligesom hr. Orla Møller give ud-

tryk for, at jeg ønsker udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, og årsagen er den samme som den, hr. Orla Møller var inde på, nemlig den henvendelse, vi her i den 12. time har modtaget fra hovedbestyrelsen for Den alm. danske Lægeforening, og hvori et væsentligt område er, at man drager det økonomiske grundlag for lovforslaget stærkt i tvivl og i virkeligheden sætter en lang række spørgsmålstejn ved den betænkning, som har dannet udgangspunkt for lovforslaget. Jeg mener ikke, det er rigtigt, at vi her i folketinget gennemfører en sådan lovgivning, uden at vi har vurderet disse ting nærmere, også fordi det ellers efterfølgende ville kunne siges, at vi kendte disse indvendinger, da vi vedtog loven. Jeg mener, vi skal gøre rent bord med disse ting.

Kjær Rasmussen: Nu er det jo efter forretningsordenen sådan herinde, at man formener VS adgang til udvalgene i almindelighed, og derfor bliver jeg nok nødt til at bruge lidt mere tid, end de to øvrige ordførere har brugt.

Det lovforslag, som foreligger her, er tilsyneladende udtryk for den værste gang lovjaskeri, vi har set i folketinget. Lovforslagets formål er at råde bod på de helt umulige forhold for den lægevidenskabelige studenterundervisning. Denne skal midlertidigt, indtil hospitalerne i Hvidovre og Herlev kan overtage funktionerne — og guderne må vide hvornår, for der er ingen tidsfrister sat, og det foreløbige tempo med projekteringen tyder ikke på noget godt — klare ved, at hospitalsvæsenet i København og Københavns amt ligestilles og sideordnes med rigshospitalet, hvad angår den kliniske undervisning i medicin. Alle instanser, som har været involveret, har været enige om, at der måtte være tale om en sådan ligestilling og sideordning med rigshospitalet, som fremgår af lovforslagets § 1, stk. 1. Men de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, og som ikke er blevet imødegået på noget punkt ved den forjaskede udvalgsbehandling, umuliggør, at lovens angivelige formål